

prima instanță - (Judecătoria Botanica municipiul Chișinău) L. Gafton
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) L. Bulgac, D. Manole, Gr. Dașchevici

ÎN C H E I E R E

21 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Biroul Vamal Centru,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu
răspundere limitată „Lanitron” împotriva Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal
al Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017, prin care a
fost respins apelul declarat de Biroul Vamal Centru și menținută hotărârea
Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău din 26 ianuarie 2016,

c o n s t a t ă :

La 17 septembrie 2015 societatea cu răspundere limitată „Lanitron” a înaintat
cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal
al Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii societatea cu răspundere limitată „Lanitron” a menționat că
genul principal de activitate al întreprinderii este telecomunicațiile, incluzând
importul și comercializarea echipamentelor pentru telecomunicații, iar pentru
desfășurarea activității sale efectuează importuri de echipamente de telecomunicații,
inclusiv cabluri specializate.

La data de 24 iulie 2014 societatea cu răspundere limitată „Lanitron” a importat
marfă, una din poziții fiind cablu UTP Cab5E -0.50 mm-SolidCooper+4 Pairs+PVC
jacket, box 305 m, marked in meters, color-White-P/N-20141022 cu costul total de
17226 dolari SUA.

Astfel, a reiterat că în caracteristicile tehnice ale cablului de la producător sunt
indicate detaliat toți parametrii tehnici și electrici ai cablului, în baza cărora brokerul
l-a declarat la poziția tarifară 85444920-de tipul celor utilizate pentru telecomunicații,
pentru tensiune de maxim 80 V. Însă, organul vamal a emis dispoziția prin care a
impus brokerul să schimbe poziția tarifară și să modifice declarația vamală, cablul
fiind plasat sub codul 85444995-pentru tensiune de peste 80 V, dar sub 100 V și

respectiv organul vamal a calculat taxă vamală în mărime de 10 %.

Cu toate acestea, pîrîtul a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție – depunerea declarației ce conține date eronate despre codul mărfurilor, dacă acest fapt duce la exonerarea totală sau parțială de drepturi de import.

Nefiind de acord cu procesul-verbal de contravenție, societatea cu răspundere limitată „Lanitron” a depus contestație, iar prin decizia din 24 august 2015, contestația a fost respinsă.

Consideră procesul-verbal și decizia de sancționare ca fiind ilegale, deoarece întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii materiale presupune săvîrșirea faptei contravenționale, care întrunește toate elementele necesare stabilite prin lege, inclusiv săvîrșirea cu vinovăție, ceea ce nu este prezent, în acest caz.

Deci, brokerul a indicat codul tarifar al cablului în baza documentelor veridice precum ar fi specificațiile tehnice ale producătorului, deci nu a prezentat date eronate, ci a transmis documentele relevante brokerului care a clasificat marfa corect conform informației deținute.

Prin urmare, societatea cu răspundere limitată „Lanitron” nu a avut intenția și nici nu a prezentat careva date false, deci nu a comis contravenția prevăzută de art. 231 al. (6) Cod Vamal.

Societatea cu răspundere limitată „Lanitron” solicită anularea procesului-verbal cu privire la contravenție cu decizie de sancționare nr. 738/15 din 17 iulie 2015 emis de Biroul vamal Chișinău și anularea deciziei Serviciului Vamal al Republicii Moldova din 24 august 2015.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău din 26 ianuarie 2016 acțiunea înaintată de societatea cu răspundere limitată „Lanitron” a fost admisă parțial și a fost anulat procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 735/15 din 17 iulie 2015 emis de Biroul Vamal Chișinău și decizia de sancționare în baza art. 232 lit. b¹) Cod vamal cu privire la aplicarea amenzii în valoare de 70 % din valoarea obiectului contravenției, ceea ce constituie 15.409,06 lei. În rest cerințele au fost respinse.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 iulie 2016 cauza a fost ridicată de la examinare și transmisă Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău pentru corectarea erorii admise în dispozitivul hotărârii (f.d. 138-139).

Prin încheierea Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău din 19 septembrie 2016 a fost corectată eroarea admisă în hotărârea Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău și anume a considera corect numărul 738/15 al procesului-verbal cu privire la contravenție din 17 iulie 2015, în loc de 735/15 din 17 iulie 2015 (f.d. 141-142).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017 a fost respins apelul declarat de Biroul Vamal Centru și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău din 26 ianuarie 2016.

La 22 martie 2017 Biroul Vamal Centru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Recurentul Biroul Vamal Centru, în motivarea recursului a menționat că la examinarea cauzei instanțele au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, precum și faptul că a fost interpretată în mod eronat legea.

De asemenea, a reiterat că la data de 24 iulie 2014, prin intermediul brokerului vamal, societatea cu răspundere limitată „Lanitron” a depus la postul vamal Chișinău Intern 3 (Industrială) în regim vamal de Import definitiv, DV nr. 3029 I 44424, prin care a declarat organului vamal mărfuri la poziția tarifară 85444920 – cabluri de tipul celor utilizate pentru telecomunicații, pentru o tensiune de maxim 80 V, pentru care în conformitate cu prevederile Legii nr. 172 din 25 iulie 2014 privind aprobarea Nomenclurii combinate a mărfurilor, urma să se aplice taxa vamală de 0 %. Însă în rezultatul efectuării controlului fizic și documentar, de către organul vamal s-a stabilit că o parte din marfa declarată la poziția tarifară menționată, se clasifică de fapt la o altă poziție tarifară și anume 85444995-cabluri pentru o tensiune peste 80 V, dar sub 100 V, pentru care potrivit Legii menționate anterior, se aplică taxa vamală în mărime de 10 %.

Menționează că astfel, în acțiunile/inacțiunile societății cu răspundere limitată „Lanitron” s-a constatat încălcarea prevederilor al. (6) art. 231 Cod Vamal, în conformitate cu care depunerea declarației vamale sau a documentelor ce conțin date eronate despre regimul vamal, valoarea facturată, valoarea în vamă, tipul, codul, cantitatea sau originea mărfurilor transportate, dacă acest fapt conduce la exonerarea totală sau parțială de drepturi de import, se consideră încălcare a reglementărilor vamale pasibile de răspundere materială, motiv pentru care a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 738 din 17 iulie 2015, în temeiul căruia s-a aplicat amenda prevăzută de art. 232 lit. b¹) Cod Vamal în mărime de 70 % din valoarea obiectului contravenției.

Deci, reiterează că instanțele de judecată au apreciat procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 738/15 din 17 iulie 2015 emis de Biroul Vamal Chișinău în privința societății cu răspundere limitată „Lanitron” ca fiind arbitrar și fără suport legal. Or, atât prima instanță cât și instanța de apel, în rezultatul analizei materialelor cauzei, au constatat circumstanțele expuse de către părți în cadrul dezbaterilor judiciare, acordând o interpretare eronată rezultatelor încercărilor efectuate de Centrul de Metrologie Aplicată și Certificare.

Or, concluziile instanțelor judecătorești prin care exclud totalmente intenția declarantului de a prezenta date eronate în scopul evitării achitării taxelor vamale, sunt declarative și subiective, fără o bază probantă. Astfel, faptul că societatea cu răspundere limitată „Lanitron” nu a fost de acord cu poziția tarifară stabilită de organul vamal și a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție, nicidecum nu denotă lipsa faptei contravenționale, așa cum consideră instanțele de judecată.

Recurentul consideră că instanțele de judecată au ignorat probele prezentate de Biroul Vamal Chișinău și au dat o apreciere eronată circumstanțelor descrise de organul vamal în cadrul examinării cauzei.

La 19 iunie 2017 societatea cu răspundere limitată „Lanitron” a depus referință la recursul declarat de Biroul Vamal Centru.

De asemenea, a menționat că instanțele de judecată au dat apreciere corectă raportului juridic între părți, au constatat că societatea cu răspundere limitată „Lanitron” nu a comis contravenție, au elucidat circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

Consideră că recursul declarat de Biroul Vamal Centru nu se încadrează în prevederile art. 432-433 din Codul de procedură civilă, în conținutul recursului nefiind argumentate încălcări de drept comise de instanțele inferioare, prin urmare

recursul urmează a fi considerat inadmisibil.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 02 februarie 2017.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 22 martie 2017, respectiv recursul se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva

Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Biroul Vamal Centru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Biroul Vamal Centru se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari